

grundelse for det modsatte standpunkt, som refereres s. 162: at indehavselse af aktiepost ikke giver staten anden ret end enhver anden aktionær, rammer ved siden af. Denne betragtning kan alene gælde forholdet mellem staten og selskabet, men ikke forholdet mellem staten og statens repræsentant.«

Efter Justitsministeriets opfattelse må der antages at bestå en mulighed for, at de statslige repræsentanter i aktieselskaber på egen hånd kan videregive oplysninger om selskabets forhold til vedkommende minister, når det følger af anden lovgivning, at en sådan videregivelse kan eller skal finde sted. Det samme må gælde, hvis de statslige repræsentanter er direkte *udpeget* til selskabets bestyrelse for at varetage statslige interesser (aktieselskabslovens § 49, stk. 2) og de pågældende er *udpeget* som medlem af bestyrelsen i kraft af deres tjenesteforhold til staten.

Når staten har *udpeget* medlemmer af bestyrelsen for et aktieselskab til at varetage statens interesser, kan de pågældende ikke sidestilles med repræsentanter for en interessegruppe (f.eks. medarbejdere eller en gruppe af aktionærer), men de er statens faktiske mulighed for at udøve sine beføjelser i overensstemmelse med selskabets vedtægter eller den pågældende særlige lovgivning. I dette forhold mellem staten og dens repræsentant må der antages at bestå en særlig adgang til at videregive alle fornødne oplysninger med henblik på at få klarlagt, hvad der er statens interesser i den konkrete situation.

Adgangen til løbende at holde vedkommende minister underrettet om hvervets udførelse og selskabets forhold, herunder de regnskabsmæssige, bør dog af ordensmæssige grunde nærmere fastlægges i selskabets vedtægt eller i en til selskabet knyttet lovgivning, således at der gives selskabets øvrige aktionærer den fornødne information om de *udpegede* repræsentanters retsstilling i forhold til staten og selskabets ledelse.

For de forskellige selskabstyper vil det her anførte få følgende betydning:

I statsaktieselskaber ejer staten 100 pct. af aktierne, og der er således ikke modhensyn til andre aktionærer. I disse tilfælde vil det enkelte bestyrelsesmedlem (såvel *udpegede* som generalforsamlingsvalgte) efter Justitsministeriets opfattelse være berettigede (og i medfør af et eventuelt tjenesteforhold forpligtede) til at videregive alle de oplysninger og dokumenter om selskabets forhold, som vedkommende minister beder om.

I aktieselskaber med statslig deltagelse, hvor staten, jf. aktieselskabslovens § 49, *udpeger* bestyrelsesmedlemmer, må det med hensyn til de af staten *udpegede* medlemmer, som anført ovenfor side 7, antages, at disse er berettigede til at videregive enhver oplysning til ministeren, når det er af betydning for ministerens varetagelse af statens interesser, herunder når ministerens behandling af et spørgsmål vedrørende selskabet skyldes en henvendelse fra Rigsrevisionen.

I aktieselskaber, hvor staten alene deltager som en blandt flere aktionærer, og hvor der således efter vedtægten ikke er statsligt *udpegede* bestyrelsesmedlemmer, må den, der er indvalgt på generalforsamlingen på statens aktier, derimod være stillet som andre bestyrelsesmedlemmer. Det vil sige, at den pågældende i almindelighed ikke på egen hånd er berettiget til at videregive oplysninger om selskabets drifts- og forretningsmæssige forhold eller andre fortrolige oplysninger vedrørende selskabets interne forhold.

Det gælder dog ikke, hvis videregivelsen af andre grunde ikke indebærer et brud på tavshedspligten, f.eks. fordi det i anden lovgivning er fastsat eller klart forudsat, at oplysningerne skal videregives til ministeren. Det følger således af straffelovens § 152 e, at straffelovens almindelige regler om tavshedspligt viger i tilfælde, hvor den pågældende er forpligtet til at videregive oplysningen. En sådan videregivelse vil ikke være uberettiget. Samme begrænsning må efter Justitsministeriets opfattelse antages at gælde for andre almindelige tavshedspligtsregler som f.eks. reglerne i aktieselskabs- og årsregnskabslovgivningen.

Det må i øvrigt afhænge af udformningen af de regler, der medfører oplysningspligt, i hvilket omfang tavshedspligten fortrænges, jf. Kommenteret Straffelov, speciel del, side 98. En videregivelsesforpligtelse, som ikke følger af lov eller forskrifter fastsat i medfør af lov, men alene af den